

GYŐZTESEK VAGYUNK !

GYŐZTESEK VAGYUNK HELYEZÉS NÉLKÜL

2013. nov. 16-án negyven dadi fiatal indult útnak Mocsá felé, hogy képviselje gyülekezetét, iskoláját a Tatai Egyházmegye immár hagyományossá vált őszi hittanversenyén. Ezeknek a lelkes fiataloknak a közös története azonban már hetekkel korábban elkezdődött, amikor az iskolatársakból csapattársakká kezdünk kovácsolódni, a versenyszellemet felváltotta az összmunka, egymás segítése, az addig ismeretlen történetekből üzenetet kaptunk, és egy lépéssel közelebb kerültünk nem csupán egymáshoz, hanem ami a legfontosabb, Istenhez is. A felkészülés formáló kemencéjéből kikerülve már győztesnek érezhettük magunkat. Na, nem azért, mert olyan bizonyosak voltunk a versenyen elért helyezéseinkben, hanem azért, mert olyan dolgokat kaptunk, tanultunk, amely örökre a miénk marad, ami a szívünkbe vésődött.

Így indultak el a fiatalok a szülők segítségével a verseny helyszínére. Amit ott tapasztaltak, és nyertek, arról maguk, az érintettek így vélekedtek:

- Jó, hogy láthattam a mocsai templomot.
  - Izgalmasak voltak az állomások.
  - Tetszett az egész hittanverseny!
  - Nagyon jó volt, amikor énekeltünk a templomban.
  - Szépek voltak az énekek, finomak voltak a sütik!
  - Köszönöm, hogy elmehettem!
  - Nagyon jól éreztem magam, különösen a trónteremben.
  - Jó, hogy lehetett focizni is.
- Tetszett az igaz-hamis játék, és az, hogy darts-al együtt volt.

- örültem, hogy jól kijöttem Lillával meg Katával.

- Finom volt a tarhonyás hús, jó volt a kézműveskedés.

- Érdekesek voltak a feladatok.

- Amikor jöttünk haza, a Domival játszottunk.

- Szuper volt az odautazás és a darts!

- Klassz volt a csapat összetartása, a közös munka. Élmény volt a hazautazás, a palotatúra és a tróntermi feladatok.

- Jók voltak a felkészítő tanárok, az utazás, a feladatok és a csapat!

- Jó volt a csapat és az indulás!

- Sok barátom ott volt a versenyen, jól éreztem magam, Timi néni biztatott minket.

- Sokat játszottunk, kedvesek voltak velünk, könnyűek voltak a feladatok.

- Találkoztam Kristóffal.

- Az volt a jó, hogy részt vehettem a versenyen!

- Jó volt a csapattal lenni, és jó volt, amikor jöttünk haza.

- Jó volt versenyezni a fiúkkal meg a lányokkal.

- Azért volt jó a hittan felkészítő, mert érdekesek a történetek, jók voltak a feladatok és a legjobb barátaink is mentek.

- Azért volt jó a felkészítőre járni, mert jó volt a légkör, jó csapat vagyunk, és tudtuk, ha nem készülünk, nem érünk el jó helyezést, és olyan történeteket is hallottam a Bibliából, amiket még nem ismertem.

- A felkészítő egy picit fárasztó volt, de ha egyszer valamire jelentkeztem, azt végig csinálom. Rékával és Hannával sokat dolgoztunk, mégse győztünk, de kaptunk egy koronát.

Bár egy versenyre úgy indul el az em-

ber, hogy ott legyen a dobogós helyezettek között. Nekünk ez most nem sikerült. De ahogy a fenti írások bizonyítják, mégis győztesekként térhettünk haza. A korona, a győztesek jelképe, szívvel a közepén ebben erősít meg mindannyiunkat: az igazi győzelmet a szívünkben értük el, amíg ezen az úton végigjártunk

Túrmezei Erzsébet:

Adventi ház

Adventi házunk van, sokablakos.
Minden este nyitunk egy ablakot.
Benn melegen kis fehér gyertya lángol,
és árad a fény minden ablakából.
Kis ablakkal versenyt fénylenek
csodába bámuló gyermekszemek.

Ablaktábláin biztató írás:

eljö a mennyekből a Messiás.
S a nevét nevezik Csodálatosnak.
És fölemeli, akit megtaposnak.
És a békesség Fejedelme lesz:
szabadulást hoz, életet szerez.

Telnek a percek, múlnak a napok,
sorra kinyílnak mind az ablakok.
Ahány kis ablak, annyi szent ígéret.
Hívnak, biztatnak, csudákat beszélnek.
Mi áhítattal álljuk mind körül.
A ház sugárzik, és a szív örül.
Fehér falára festve sok gyerek.
Mind Betlehem felé igyekezzenek.
Havas fenyő közt, ki gyalog, ki szánon,
kéz a kézbe', hogy kis kezük ne fázzon.
Sietve mennek mint a pásztorok.
Piros orcájuk bizva mosolyog.

JERTEK JÁRJUNK AZ ÚR VILÁGOSSÁGÁBAN

Olvasandó: Ézsaiás 2, 5

Az elmúlt napokban, egy városi adventi programsorozat előkészítésén furcsa mondat ütötte meg a fületem. Amikor arról volt szó, hogy advent első vasárnapjára jó lenne a kastély körül meggyújtani a díszkivilágítást, az egyik felelős kissé viccesen ezt mondta: „Nem lehet. Nem jön meg a fény!” Jót mosolyogtunk a kifejezésen, és értettük is, hogy az áramszolgáltató addigra nem vállalta a rendszer kiépítését és beüzemelését. Sajnos, a kastélykertben advent első vasárnapján „nem jön meg a fény”. Az legyen a legnagyobb baj, gondolhatnánk, ha a kastélykertben késik a díszkivilágítás. Eszembe jutott, hogy mennyire rabjai vagyunk a külső fényeknek, a külső csillogásnak. Ilyenkor ünnep táján különösen is. De vajon nem vagyunk-e ugyanígy rabjai a külső fényeknek az életünkben is? Nem arra várunk és várnak-e sokan, hogy én „itt vagyok”, itt élek, így élek, valaki építse ki a rendszert, hogy „megjöjjön a fény”, hogy körülöttem ragyogjon az élet. Ugyanakkor arra is gondoltam, hogy milyen nagy különbségek vannak az adventi ünneplések között. És ezt a különbséget éppen mi, keresztyének emeljük ki, olykor kárhozatva a világot, hogy nem azt és nem úgy ünnepli, ahogy kell. Ezekben a gondolatokban milyen csodálatos kiáltás a próféta ajkán: „Jákóbank háza! Jertek, járjunk az Úrnak világosságában!” Jákóbnak háza –Isten népe: ne zárd ki a világot az ünneplésedből, hanem fogd kézen, hívd magaddal! „Járjunk” együtt az Úr világosságában! Igazi „adventi” biztatás, úgy, ahogyan meghívjuk egymást egy kis esti sétára vagy egy nagyobb városba kis kiruccanásra, hogy megnézzük a fényeket. Csakhogy ez az ige ennél sokkal többre hív! Nemcsak ünnepben, nemcsak külsőleg, hanem mindig: az egész életünkben –sőt, öröklétünkben járjunk, mert járhatunk az Úr világosságában. Ha van számunkra, keresztyén, hívő emberek számára különösen is nagy öröm és kedves küldetés, akkor az ennek a mondatnak a megélése, és hirdetése. A benne rejlő hívogatás gyakorlása. Miért?

Először is azért, mert Istennél nem fordulhat elő, hogy „nem jön meg a fény!” Nem fordulhat elő, mert már megjött! Már eljött ebbe a világba, hozzánk az Úr világossága. „Az igazi

világosság eljött volt már a világba”- mondja örömmel János apostol. Számunkra ez azt is jelenti, hogy mi tudjuk advent csodálatos ígéreteit. Tudjuk, hogy Isten mi mindent fűzött ahhoz a tényhez, hogy az Ő Egyszülöttjét elküldte világosságul hozzánk. Hadd kérjek mindenkit, hogy olvassa el Ézsaiás próféta könyvének teljes második részét, amelyből az alapigét kiemeltem! Az első néhány vers egy nagyon kedves isteni ígéret: az Úr házának hegye mindennél magasabban fog állni, a népek eljönnek oda, az egymás elleni harcot felváltja a békesség kora (fegyvereikből szerszámokat kovácsolnak). És ezután kiált a próféta: „Jertek, járjunk az Úrnak világosságában!” Ma mi, keresztyének vagyunk azok (ha valóban azok vagyunk!), akik tudjuk, hogy az advent-karácsony-nagypéntek-húsvét-áldozóc süttörtök-pünkösöd szép ünnepeihez milyen ígérek, milyen próféciák tartoznak. Hogy maga Jézus Krisztus mennyi áldott és csodálatos dolgot ígért előre. És számunkra ezek jelentik az Úr világosságát! Isten nem hagy kétséget afelől, hogy akik hittel fogadják az Ő Fia Világosságát, azok előtt milyen élet, milyen távlat nyílik meg. Az, hogy eljött már a világosság, jelentse azt számunkra, hogy mi ismerjük, járjuk ezt az utat. Mi már most, itt látjuk és hisszük azt, ami a szemünk előtt el van rejtve. Így a mi adventünk nem marad csak emlékezés egy régi eseménysorozatra, hanem előre látása, boldog várása annak, amit Jézus Krisztus ígért. És mert ez szól mindenkinek, magunkkal hívhatunk mindenkit erre az útra, meglátni-hinni Istenünk ígéreteit.

Azután azért is hívogathatunk, vihetünk magunkkal mindenkit erre az Úr világosságában járó útra, mert nem fordulhat elő, hogy „nem épül ki a rendszer”, amelyen át felragyoghat az Isten világossága. Akkor sem, ha nagyon reménytelennek tűnik. Ha elolvastuk Ézsaiás könyve 2. részét, meglepve tapasztalhattuk, hogy a prófétai hívogatás után valami rettenetes sötétség, mélység bontakozik ki: Az Úr elhagyta népét (vagyis ítélet alatt van Jákóbnak háza), mert vége-hossza nincs a bűneinek. Rossz erkölcsök, szemfényvesztés, hivalkodó gazdagság, a főemberek bűne, kevélység jellemzi a mindennapokat. A végső látomás még sötétebb: ítélet és pusztulás! És ezek elősorolása előtt, mintegy „bevezetésül” a próféta mégis kimondja a megtérésre hívó szót: „Jertek, járjunk az Úrnak világosságában!” Sőt, éppen Ézsaiás az, aki néhány fejezettel odébb majd kimondja: nem lesz mindig sötét ott, ahol most az van! Még a sötétségben, még a halál árnyékában is felragyog az Úr világossága! (9,1-2) Adventi „fénylátni” hívogatásunk nemcsak azért jogos, mert van világosság, hanem azért is, mert van sötétség! Mert van bűn és mélység az életben, emberek sorsában, szívében. De tudjuk, hogy Isten ide is „kiépíti a vezetékét”, ebbe a mélységbe is reménységet, világosságot ígér! Fia ebbe a mélységbe jött „fényt gyújtani.” Benne kiépült a legsötétebb zug felé is Isten világosság-vezetéke. Mintha ma ez az ige épp arra biztatna, hogy a legreménytelenebbeket szólítsd, őket fogd kézen. Hirdesd: eljuthat –eljutott –hozzájuk Isten világosságra vezető kegyelme!

Végül Istennél nem fordulhat elő, hogy az Ő világossága „csak külsőleg” ragyog fel. Hiszen hiába ragyog körülöttem fény, ha bennem sötétség van. Hiába élek szép otthonban, ha alkoholmármorban, haragban, önzésben telnek napjaim. Hiába van kivilágítva az út körülöttem, ha elvakít a sebesség mármora. És hiába hívogatok bárkit az Úr világosságába, ha ő, vagy én, a hívogató, megelégszem azzal, hogy körülvegye a gyülekezet, egy ünnepi istentisztelet légköre. Mint egy „rendezvényterem” világossága. Jézus Krisztus az ő világosságáról azt hirdeti, hogy az követőinek sajátja („övé”) lesz. Saul gonoszsága megmaradt annak ellenére, hogy Dávid lantjátéka olykor kellemes környezetet biztosított számára. Sem Saul, sem Dávid(!) nem könyörgött azért, hogy a Saulban lakó lélek változzon meg. Ha mi is így akarunk egy-egy ünnepi órát adni az embereknek, megmarad az ellenségeskedés a világ és köztünk, mint Saul és Dávid között. Akkor nem együtt járunk az Úr világosságában. Imádkozzunk először magunkért, hogy Isten világossága minket se csak kívülről ragyogjon körül. És imádkozzunk azokért, akiket karon fogunk, hogy „övék legyen az élet világossága!” Ámen.

Gerecsei Zsolt (Ács)

EVANGELIZÁCIÓS ESTÉK ÁSZÁRON, KISBÉREN

November 11-15 között napon-tartottunk evangelizációs alkalmakat mindkét gyülekezetben. Hétfőn és szerdán Kántorné Pólus Ibolya felsőörsi lelkipásztor szolgált. Hétfőn a Róm 12,1-2 és a 3Móz 19,2 igék alapján az Istennek odaszentelt életről hallhattunk igehirdetést. Szerdán pedig a Mk 10,35-45 rész által az elsőbbségre történő történet helyett az Úrnak való alázatos szolgáltról szolt az üzenet a „Tilos előzni” cím alatt. Kedden és csütörtökön Kovács Tamás dadi lelkipásztor hirdette az ígét: kedden a Zákéus (Lk 19,1-10.), csütörtökön pedig a samáriai asszony (Jn 4,1-26. 39-42) történetén keresztül. Mindkét történet Istennek a velünk eltervezett találkozásának életbevágó fontosságáról szolt. Gyakran váratlanul ér bennünket az Istennel történő találkozás, de ha nem térünk ki előle életünk fordulópontjává válik egy ilyen esemény. Kedden és csütörtökön gitárkíséret segítségével új éneket tanulhatott meg a gyülekezet. Először az „Olyan kincsre vágyunk”, majd ezt követően a „Krisztus hívása hangzik” kezdetű ének ismeretét sajátítottuk el. Csütörtökön egy meglepetés várt a gyülekezetre, a lelkipásztorral érkezett Skobrák Martina, aki bizonyosságot tett a Krisztussal való találkozás életet átforgató erejéről. Beszolt arról hogyan ismerte meg Jézust és milyen hathatós segítséget kapott tőle a régi, az ezotéria világát is érintő

tévelygős út elhagyásához és az új életben való járáshoz. Martina a fiatalabb korosztályhoz tartozik. Pénteken volt az evangelizációs sorozatot záró igehirdetés. Gállné Medveczky Borbála iszkaszentgyörgyi lelkipásztor érkezett közénk, ő sem egyedül, hanem Szántó Józsefné Ilonkával jött, aki az idősebb korosztályhoz tartozik. A „Találkozni jöttem veled, Istenem” kezdetű éneket ismerhette meg a gyülekezet gitárkíséret segítségével. Az *emmausi tanítványok története* által (Lk 24,13-35) hallhattuk Krisztus hívását, aki az asztalközösség és a mindennapi közösség bensőséges formájában keres bennünket. Szántóné Ilonka bizonyosságtételében beszolt arról, hogy 13 éve tart a Krisztussal való közössége, aki őt az alkohol rabságából mentette ki.

A résztvevők visszajelzéséből egyértelművé vált, hogy szükség van ilyen jellegű sorozatokra, mert a lélek szomjazik Isten szeretete, vigasztalása után. A posztmodern embernek az ige iránti látszólagos érdektelensége mögött gyakran mély vágy húzódik meg a megértés, elfogadás, együtt érző szeretet és vigasztalás után. A hitelesen megszólaltatott evangélium sebeket gyógyító, lelket erősítő hatással van a hallgatóságra. Az Isten által megszólított lélek érzi, hogy nem pótmegoldásokat kínáló ajánlattal találkozik. Valójában az álmegoldások, hitegetések jutatták el a megkeseredéshez, megfá-

radáshoz. Amikor Jézus hívása hangzik mind a mózesi törvény, a vallásban rejlő törvényeskedés, mind az élet terhetől megfáradt ember felé, az nem álságos, hitegető, üres biztatás és ígét. Jézus önmagához történő hívogatásában benne van szívének teljes őszintesége és a hathatós segítség szándéka: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”²⁹ Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.”³⁰ Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.” Mt 11,28-30. A jól előkészített, imádsággal kísért evangelizációs napok a lelkiünk fürdőjévé válhat, regenerálódhatunk az ige és a Szentlélek sugarában, hogy ebben az erőnket, hitünket próbára tévő küzdelmes életben jobban tudjunk helyt állni és magunk is az irgalmas cselekvés véghezvivői legyünk, más szóval kifejezve áldássá legyünk a környezetünkben élők számára.

Vajs Tibor lelkipásztor

HEIDELBERGI KÁTÉ

106. Csak az emberölésről szolt ez a parancsolat?

Isten arra figyelmeztet, hogy amikor a gyilkosságot tiltja, ő még azt is gyűlöli, ami ide vezethet: az irigységet, a gyűlölködést, a haragot, a bosszúvágyat, és minden efféle titkos gyilkosságnak tart.

107. Elegendő-e, ha így – titkon – senkit meg nem ölünk?

Nem haragudni még nem elég. Amikor Isten elítéli az irigységet, a haragot és a gyűlölködést, azt várja tőlünk, hogy úgy szeressük embertársunkat mint önmagunkat. Legyünk iránta türelmesek, békétűrők, szelídek, könyörületesek és szívesek. Tegyük meg mindent azért, hogy őt bántalom ne érje, és meg ellenségeinkkel is jót tegyünk.

HITTANVERSENY

Titokban hallottam, hogy Barta Zsolt sóhajt otthon, végre vége a szervezésnek. Végre hazajött az asszony a „másfél hónapos útjáról”. Barta Livia, Csákainé Szabó Natália, Gerecsei Judit és ezen oknál fogva elválaszthatatlan Zsolt férje is részese volt a munkának, mint ahogy Molnár Varga Péter és felesége Szilvia. Ez a tartalmi rész volt. A

szó szerint darabra törve mondta, most pár percig nem akarok gyereket látni. Mondjuk ez a kívánsága nem teljesült.

„Kedves Livia! Mindenképpen még ma jelezni akartam neked, hogy a hittanverseny SZUPER volt. Már tegnap láttam a feladatok leírásában, hogy ez más lesz, és ma ez be is igazolódott. Egész hazaúton a buszban, csillogó

szülei részéről. Mindezekért valóban: hála!

Aztán a szervezők részéről érkező levelek: érezhető mögöttük a sok és alapos munka, egy egész csapat tevékenysége! Livia, Péter, Dávid és a többiek! Mindezekért valóban: hála!

Aztán a mai elindulásunk: 15 versenyzőből végül 12 indult útnak. Nekem a 2 legkisebb jutott, akik önhibájukon kívül ketten maradtak a négyfős csapatból. Hallom a halk beszélgetést: imádkozunk, hogy sikerüljön minden. De mit? Amit a hittanóra végén, s hallom: szép hangosan, aztán a visszapillantóban látom: összekulcsolt kézzel, lehajtott fejjel, mondják a Miatyánkot, aztán a hittan óra elei imát: Református magyar vagyok! Aztán még arról beszélgetnek: ők mikor szoktak imádkozni. Én teljesen meghatódom. Aztán következnek az énekek, karácsonyiak, énekarosok. Mindezekért valóban: hála!

Aztán megérkezünk, regisztrálás, a vendéglátók kedvessége, derűje, senki nem kapkod, nem ideges, 300 ember navigálása olajozottan, kedvesen, derűsen, szelíd szóval. Mindezekért valóban: hála!

Megkezdődik a templomban a nyitó áhítat. Sok zene és ének gitár kísérettel, a törekeny rédei lelkész, Barta Livia szelíd, de határozott vezetésével. Minden a gondos felkészülést mutatja, a gitáros csapat, a kivetített, igényesen képekkel ellátott szövegek, majd az áhítat következik. Az etei lelkész, Bátky Dávid, mint méltóságokat, a királyi család tagjait köszönti a megjelenteket. A hívó kérdése: ki szeretne királyfi vagy hercegnő lenni? Aztán alaposan körbejárva lesz világossá kicsi és nagy előtt, hogy a Királyok Királya országának lakói vagyunk, az Ő szeretett vendégei! Mindezekért valóban: hála! Az Ígéret Adójának és a ma megjelenítőinek is!

Aztán folytatódik az alkalom a „versennyel” a helyi szép modern iskolában, aminek egyébként 160 diákja van. Most hosszú, kígyózó sorban vonul a segítőkkel 300 főre duzzadt csapat a kis falu járdáin. Minden olajozottan, jól szervezeten (nem is értem, milyen bakikért kértek bocsánatot a szervezők), kétszer 5 csoportban s a versenyzők felének pedig tesztírással.

A dadi református iskola csapata

mocsai asszonyok, gyülekezeti tagok a keretet igyekeztek összehozni. Az óvodai dolgozók főzték az ebédet. Az Önkormányzat és Arany János Iskola is jó partnernek bizonyultak. Marschall Ferenc polgármester úr, Vadász Attiláné igazgatónő teljes támogatásukról biztosítottak. A pedagógusok, nagyjából gyülekezeti tagjaink, és mondhatom szimpatizánsok is, nagyszerűen kezelték a gyerekadat és feladatokat. Lelkészcollégák, gyülekezeti tagok, szülők vezették a kiscsoportos munkát, és bátorítottak, biztattak mindenkit. Nagyon komoly szakmai tartalommal, mégis játékos, élmény dús találkozó volt. Mint említettük az elején, ez nem is hittanverseny, mint inkább közös utunk a Jézus Krisztussal.

„Esz, hó, köd egész napra.” Ezt ígérte a meteorológiai szolgálat. Estig gyönyörű napsütés és szélcsendes idő.

„14 gyülekezetből, 65 csapat jött el, összesen 236 gyerek versenyzett.” (Molnár Varga Péter) Persze a regisztráció után haját tépve, laptopját

szemmel, lelkesen mesélték csodás élményeiket a gyerekeim. ... Ezentúl csakis így szeretnénk versenyezni. KÖSZÖNJÜK!!!!!!” Gabi (Ágostonné Apáti) Esztergom

„A SZÍVEMBEN HÁLA DALOL”... avagy nyílt köszönőlevél az egyházmegyei hittanverseny szervezőinek, lebonyolítóinak, házigazdáinak, résztvevőinek

A mai napon, Mocsán megrendezett hittanversenyről hazaérkezve, a napot átgondolva ez a réges-régi ifjúsági ének jutott eszembe, s rá is kerestem a neten, a teljes szövege így van: „Szívemben hála, hála, hála, hála az énszívemben, az én szívemben, az én szívem Szívemben hála, hála hála ...Szívemben hála béke öröm dalol az én szívemben” Apró gondolatföredékek...

Versenyléte, gyermekek megszólítása, a rá adott pozitív válaszok, a felkészülés, az órákon való átbeszélgetés, a szülői elengedések (adott esetben az „ismeretlenbe”, esetleg program átalakítások, autó felajánlás hittanosaink és

A TATAI EGYHÁZMEGYÉBEN

A gyülekezet tagjai, az iskola vezetői, tanárai, akik maguknak érezték, azok mind jelen vannak, egy hatalmas, kedves segítő csapat. Irányítanak, szerveznek, vezetnek, egyszerűen: vannak, kedvesen, mosolygósan rendelkezésre állnak. Közben a házigazda lelkész és felesége szeme mindenre, de persze zajlik a mindennapi élet, egy kis csőtörés, idegesség, rohangálás...

Majd következnek az ebéd, gyönyörűen megterítve, az óvoda vállalta be a főzést, először a helyi viszonyokhoz mérten elszörnyülködve a 40 kg tarhonyán...s a gyülekezet tagjai sok-sok süteménnyel járultak hozzá. Előtte utána még a kézműves-foglalkozás és az udvari játék is belefért! Sok-sok látható és láthatatlan segítő kéz! Mindezekért valóban: hála!

Aztán a zárás a templomban, énekek, eredményhirdetés, az őszinte izgalom és öröm megnyilvánulásai, majd a kijáratnál emlékek és ajándékok sora minden résztvevőnek! Mindez derűsen és mosolyogva! Mindezekért valóban: hála!

Aztán az utazás hazafelé. Már a 3 legkisebb ül hátul és szinte hazáig énekelnek, a kapott éneklapot végig. Persze modern apróságok, felveszik a telefonjukra, visszahallgatják... egyre fáradtabbak. Megbeszélik, aludni fognak. Pár perc múlva szól az énekük! Mindezekért valóban: hála!

Szóval: „A SZÍVEMBEN HÁLA DALOL”... Csak most belém nyilall: kinek is mondjak köszönetet? Kik is a szervezők? Hisz még a csapat tagjait sem tudom. A mocsai gyülekezetnek? A házigazdának, a szorgos asszonykezeknek? Az egyházmegyének, aki a költségekhez hozzájárul? A szülőknek, gyermekeknek?

Nevesíteni most nem tudom hálám (nyilván majd lesznek statisztikák, eredménylisták, stb.), marad a szívemben a hála a Kegyelmes Istennek!

Pungurné Császár Judit Dorog

„Öröm volt látni, hogy a csoportos munkában a nagyobbak segítik a kisebbeket. Utána ugyanezt tapasztaltam az ebédlőben is. Jó lelkisége volt az alkalomnak. Szabadon lehetett hagyni őket, mert egymásra is figyeltek.”

Hetyei Mónika Komárom

Látszólag hittanversenyen, de valójában Krisztus útján jártunk valamennyien. Isten áldása volt rajtunk. De nagyon vágytunk rá. El tudtuk fogadni. Csoda történt.

Szerkesztette **Soós Szilárd Mocsá**

1. korosztály		13. Nerefi	101 p
1. Kék Forrás, Báránycsapat	123 p	14. Csillagok	100 p
2. Nyergesi Kiscsapat	118 p	15. Csajok, Delila	99 p
3. Kiscsillag, Esztergomi csillagok	117 p	16. Só és kovász	93 p
4. Mustármagok, Esztergomi kisokosok	115 p	17. Bibliamolyok	91 p
5. Esztergomi Hittanzsenik	114 p	18. Komáromi erőshangyák	82 p
6. Hittan királyok	113 p	19. Klónok	80 p
7. Maffin, Csodás csapat	110 p	20. Kiváncsiak	79 p
8. Dávid	102 p	21. Mustármag	71 p
9. Illés csapat	101 p	3. korosztály	
10. Liliom	98 p	1. Templom egerei	146 p
11. Komáromi tornádó, Lelkesek, Olajbogyók	97 p	2. Isten árnyékai	145 p
12. Atyának szeretete	92 p	3. Salamon bölcsei, Isten barátjai	143 p
13. Ördögfiókák	87 p	4. Lábatlani hatodikosok banda, Kiválasztottak	138 p
14. Mózes serege	81 p	5. Geme kapesok	137 p
15. Okoskák	79 p	6. Királyok	134 p
2. korosztály		7. Szárnyal angyalok	133 p
1. Judit	128 p	8. Debóra	130 p
2. Biblia tudósok	126 p	9. Dávidok	127 p
3. Lábatlani fényességek	125 p	10. Próféták	124 p
4. Isten békessége	123 p	11. A négy kocsi tanítvány	123 p
5. Írásszakértők	121 p	12. Szentlélek közössége	122 p
6. Törtvikék	120 p	13. Lábatlani hittanos kölkök	120 p
7. Dola	117 p	14. PAF	119 p
8. Lábatlan-Süttő egyveleg	116 p	15. Komolyak	115 p
9. Esztergomi tanítványok	113 p	16. Krisztus kegyelme	113 p
10. Nyergesi gyémántok, A négy tanítvány, Főkormányzók	112 p	17. Road	92 p
11. Isten szolgálói	109 p		
12. Férfiak, Ikrek	104 p		

A FELÚJÍTOTT NAGYIGMÁNDI PARÓKIA

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007-2013

BAKONYALJA -
KISALFÖLD
KAPUJA
VIDÉKFEJLESZTÉSI
EGYESÜLET

Befejeződött a Nagyigmándi Református Parókia felújítása

A Nagyigmándi Református Egyházközség, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a vidéki örökség megőrzéséhez LEADER Helyi Akciócsoportok közreműködésével 2012-től igénybe vehető támogatások részletes feltételeiről szóló 103/2012. (X. 1.) VM rendelet keretében nyújtott be pályázatot 2012 novemberében a Bakonyalja-Kisalföld kapuja Vidékfejlesztési Egyesület Helyi Akciócsoporthoz. A Támogatói Határozatot a beruházásról gyülekezetünk 2013. június 17-i dátummal kapta meg, melyben a Bakonyalja-Kisalföld kapuja Vidékfejlesztési Egyesület 11.851.989Ft összegű támogatást ítelt meg.

A szükséges adminisztráció elvégzése után a beruházás 2013. szeptember 20-án vette kezdetét. A beruházás tartalmazta a tető héjazat cseréjét, a parókia falainak tőzeggyapottal való hőszigetelését, vakolását és színezését, új esőcsatornák felhelyezését. Pályázaton kívül ezzel egy időben a gyülekezet

elkészítette a földem hőszigetelését, a kémény bélelését, valamint egy terasz kialakítását.

A beruházás teljes összege 13.375.286 Ft volt, a különbözetet a gyülekezet önerőből fedezte.

A pályázat írását és lebonyolítását az Egyházi Pályázatok Kft. (Kaposvár) végezte el. A beruházás előfinanszírozásához szükséges hitelt a Dunántúli

Református Egyházkerület és Nagyigmánd Nagyközség Önkormányzata biztosította. A kivitelezést a komáromi WF Kft végezte el, a műszaki ellenőrzés feladatát a komáromi Bricoll Kft látta el.

Ez úton is köszönjük minden résztvevő félnek és támogatóknak a segítségét.

Sugár Tamás lelkész

A SZERETETRŐL

A szeretet véleményem szerint sokunk számára bizonytalan fogalom; nem igazán tudjuk mit jelent, amikor beszélünk róla. Furcsa ezt kijelenteni, mert olyan mindennap emlegetett szó ez – amiről már a kiskorú gyermekek is úgy érzik, hogy tudják a jelentését, mert a szüleit, testvéreit mindenki szereti. A gyermekek szellemi képességét tekintve ez még elfogadható.

Nagyon szép szeretet könyvek is megjelennek, melyek az év minden egyes napjára bölcs gondolatokat írnak le a szeretetről, híres emberek idézeteiből. A nem hívő emberek sokasága a hívőket sokszor kineveti, kigúnyolja vallásosságuk miatt. Maradinak tartják őket, mert ragaszkodnak a hagyományos értékekhez. Közeleg a karácsony, az üzletek már november elején csábítják kínálataikkal az embereket. Ők igyekeznek mindent időben beszerezni, mert véleményük szerint „KARÁCSONY A SZERETET” ünnepe.

Ezeknek az embereknek a szívét a pénz utáni sóvárgás, a vagyontárgyak megszerzése, elfordítja Istentől. Az ostoba emberek úgy gondolják a vagyon megszerzése, kellő jólétet biztosít számukra. Nem gondolnak arra, hogy bármikor eltávozhatnak az életből és akkor hiábavaló volt a fáradozásuk, mert semmit nem vihetnek magukkal.

A másik oldalon a vallásos emberek tábora szerint a szeretet mindennél értékesebb – mert nem helyettesíthető semmi mással, még a legértékesebb, legdrágább ajándékokkal sem. Isten nagylelkű, Ő nem tesz különbséget az emberek között. Mindenki felé kiárasztja a szeretetét és szeretné, ha az emberek is ilyen nagylelkűek lennének. Nekünk hívő embereknek a „KARÁCSONY KRISZTUS URUNK SZÜLETÉSÉNEK” ünnepe.

A megszületett Megváltó Gyermeke szeretete mindenkiben kellene, hogy felszínre hozza jobbik énjét. Tudom, hogy Isten szeret engem, pedig nem

érdemlem meg. Sok ajándékot kínál nekem, pedig semmi jót nem érdemlek tőle. Ő számon tart engem, fontos vagyok neki. Jézus minden bűnöm ítéletét elszenvetve.

„Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn.3; 16)

Isten határtalan szeretete arra készlet, hogy mi is hasonlóan szeressünk másokat.

„Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképpen én szerettelek titeket”. (Jn. 15; 12)

Az Isten mennyei szeretete csak akkor marad meg és növekszik bennünk, ha ez számunkra táplálék. Jézus legfőbb törvényeként az Isten és ember szeretet parancsát adta nekünk. Az igaz szeretet az ember szívéből ered.

Kovács Józsefné (Bana)

GYEREKSAROK

Jöjjetek Krisztust dicsérni!

Kedves Gyerekek!

Most újra a harangról írok nektek. Ugye, emlékeztek, hogy miért zúgnak a harangok? Isten házába, Jézushoz hívnak minket. Az istentiszteletre hívogatnak mindenkit. Az első tanítványokhoz hasonlóan menjünk el mi is és lássuk meg, hogy „hol lakik Jézus”, vagyis találkozzunk vele.

András és János rögtön követték Jézust a pusztában. Sőt, hívták a testvéreiket és a barátait is. Hívták Simont, akinek Jézus új nevet adott. Az egyszerű halász embert erős Kősziklának nevezte el. Így lett belőle Péter. Aztán találkoztak Fülöppel, akinek elég volt hallani a „Kövess engem!” felszólítást és máris Jézus tanítványa lett. Fülöp találkozott Nátánaállal, aki egy fügefa alatt ücsörgött. „Megtaláltuk a Messiást, azt akiről Mózes és a próféták is írtak...” ezzel az örömhírral hívta barátját, hogy pattanjon fel és igyekezzen velük Jézushoz. Nátánaél vonakodott és kételkedett. Azt kérdezte:

„Szarmazhat-e valami jó Názáretből?” Jól ismerte az ószövetségi írásokat és nem gondolta, hogy valóban eljött az, akire régóta vár az egész nép. A Jézussal való találkozás azonban meggyőzte őt. Jézus tudta, hogy a füge-

fa alatt imádkozott, hogy honnan való... Mindent tudott Nátánaélról, anélkül, hogy elmesélhette volna magáról.

Gyerekek! Szeretném, ha észrevennétek ti is azt a láncolatot, amit én. Két ember találkozik Jézussal, akik találkoznak a testvéreikkel és a barátaikkal. Tovább adják egymásnak a nagy hírt, hogy Jézus a Messiás, a várva várt Szabadító. Vagyis ezek a barátok egymást vezetik Jézushoz. Mindannyian Jézus követői

lesznek. Mindannyiuk élete megváltozik. Nem is kicsit, hanem nagyon. Ott hagyják addigi munkájukat, otthonukat és mindenhova követik Jézust. Csodákat, gyógyulásokat, nagy dolgokat él-

nek át Jézussal az úton. Tudjátok, ez történik veletek is, ha Jézus követői lesztek. Nagy dolgokban, csodás eseményekben lesz részetek Jézussal. Ha már most, gyerekként az Ő követi lesztek egész életetekben megtapasztaljátok Isten szeretetét és erejét. Vele olyan dolgokra lesztek képesek, amelyeket a magatok erejéből nem tudnátok megtenni. Vele olyan gyerekeket és felnőtteket is tudtok szeretni, akiket nehéz elviselni. Vele olyan embereknek tudtok segíteni, akikre más lehet, hogy oda sem figyel. Tőle bátorságot kaptok arra is, hogy osztálytársaitoknak, barátaitoknak merjetez hitekről beszélni. Tőle bátorságot kaptok arra is, hogy másokat hívogassatok Jézushoz. Ti is a láncolat alkotóelemeivé válhattok! Az a feladatotok, hogy hívogassatok másokat Jézushoz: a templomban, a gyermek istentiszteletre, a hittanórára... Ti is harangok lehettek, hogy azt zúgjátok: „Jöjjetek Krisztust dicsérni!” (328. dicséret az énekes-

könyvben)

Áldott karácsonyt kívánok:

Barta Lívია

SZÓLNAK A HARANGOK/125.

2. Jöjjetek, Jézusnál békesség van!
Bim-bam-bim, bim-bam-bim, bim-bam, bim-bam.

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: *Megkeresztelték:* Gasztonyi Botondot, Burdi Grétát
eltemették: Kun Sándort

Császár: *Temetés:* Elek Mátyás, Tólos József
Keresztelés: Pap Zsófia, Szűcs Jázmin, Zsigó Nikoletta, Zsigó Barbara,
Varga László Balázs, Gellér Lilien,

Kisbéren: *eltemették* Imre Jánosnét

Kömlöd: *eltemették* Bognár Józsefet, Varjú Tibort

Környén *eltemették:* Somogyi Lászlónét
megkereszteltük: Pázmándi Dominiket

Nagyigmánd: *Megkereszteltük:* Bajcsai Lola

Oroszlányon *eltemették:* Singer Emilnét

Imádság.

Világ Világossága, Jézus Krisztus!
Ámulva tekintjük istenséged tündöklő
fényességét. Ámulva tekintjük ember-
léted megalázott, szenvedő tündöklé-
sét. Borzadva látjuk, hogy hiába betle-
hemi csillag, vagy keresztfa titka fény-
lik, bennünk és körülöttünk a halál
sötétje, a pusztulás éjszakája tombol.
Világ Világossága, Jézus Krisztus!
Kérünk téged, jöjj el hozzánk ezekben
az ünnepi napokban! Jöjj és költözz
szívünkbe, hogy a mi éjszakánk is fel-
virradjon! Jöjj és költözz szívünkbe,
hogy szívek felé tárjuk ki lelkünk, éle-
tünk teljességét. Jöjj minden szívbe,
hogy járassunk a te világosságodban!

HÉT HATÁROS ÍRÓ - OLVASÓ TALÁLKOZÓ

Ebben a esztendőben szokásos író-
olvasó találkozókat Banán rendeztük
meg. Kicsinyhitőségünket megcáfolva
szép számú közönség előtt számolhat-
tunk be az eddig végzett munkánkról.
Megbeszélhettük ügyes—bajos dolga-
inkat és bőséggel söpörhettük be az
elismerő szavakat.

Köszönjük kedves olvasóink a bizal-
mat. Mely újult erőt ad számunka a
következő évekhez.

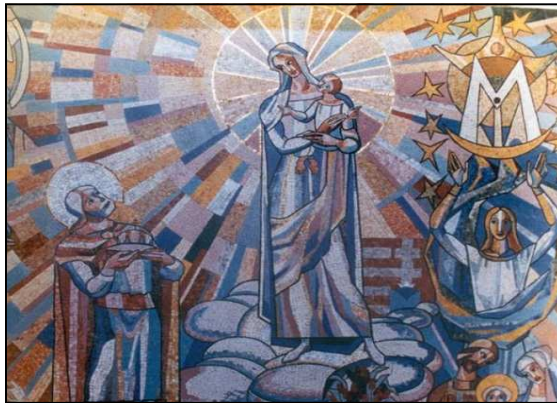

PROKOP PÉTER KIÁLLÍTÁSA DADON

**Kis Prokop Péterek ülnek a sorok-
ban**

**A pap-festő kiállítás a tehetséghez
vezető közelemlől áruklodott**

Író Sándor szákszendi plébános nyitotta
meg tegnap Prokop Péter a szendi
templomi freskók pap-festőjének kiállít-
ását, amely november végéig a Dadi
Református Általános Iskolában tekin-
thető meg. A méltatásból kitetszett,
hogy a nebulók kedvét, kerüljön útjuk-
ba bármilyen akadály, ne szegje semmi.
Lám – fogalmazott Isten szolgája – a
sorokban leendő Prokop Péterek foglal-
hatnak helyet, amennyiben a tehetséges
nebulókban van elég kitarítás. Bogyóné
Handzsuk Szidónia igazgató örömmel

Prokop Péter: Örökváros

ajánlotta figyelembe az életmű – 9 ezer
festmény – szám szerint 25 darabját,
amelyek az oktatási intézmény falait

színesítik a hónap végéig. A
képek aprólékos kidolgozása, a
többségében valamilyen arcezd-
ülést ábrázoló remekmű minden
bizonytal megcsinálja majd az iskola lakóinak hétköz-
napjait. A gyermekek agya –
vette vissza a szót a direktor –
olyan, mint a szivacs. Magába
szívja a tudást. Amennyiben a
környezete inspiráló, felnőtt
korában is igényt tart erre –
hangzott az indoklás. A katoli-
kus pap, festőművész, író
2003-ban hunyt el. Emlékét

Csepelen, Kalocsán, Budapesten és
Olaszországban, Rómában nyílt kiállít-
ása is örzi.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email:** hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641